

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

L. Annæi Senecæ Philosophi Opera, Qvæ Exstant Omnia

Seneca, Lucius Annaeus <Philosophus>

Antverpiæ, 1605

Epist. CIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53700](#)

EPIST. C III.

MALITIA & infiduc inter se hominum. Tu tamen non eadem facito, aut repone: sed mitis in omnes & volens esto.

QVIS ista circumspicis, quæ tibi possunt fortasse evenire, sed possunt & non eu-
nire? incendium dico, ruinam, aliaque, quæ nobis incident, non insidiantur: illa
potius vide, illa deuita, quæ nos obseruant, quæ captant. **R**ari sunt casus, etiam si gra-
ues, naufragium facere, vehiculo euerti: ab homine homini quotidianum periculum.
Aduersus hoc te expedi, hoc intentis oculis intuere. Nullum enim malum frequentius,
nullum pertinacius, nullum blandius. Tempestas minatur, antequam surgat: crepant
ædificia, antequam corrunt: prænunciat fumus incendium: subita est ex homine per-
nicias, & eò diligentius tegitur, quò propius accedit. Erras, si istorum tibi qui occurunt
vultibus credis, **h**ominum effigies habent, animos ferarum: nisi quòd illarum perni-
tiosior est **s** primus incursus, quos transire non queunt. Numquam enim illas ad no-
cendum nisi necessitas inigit: aut fame, aut timore coguntur ad pugnam: homini per-
dere hominem libet. Tu tamen ita cogita, quod ex homine periculum sit: vt cogites,
quod sit hominis officium. Alterum intuere, ne lèdaris; alterum, ne lèdas. Commo-
dis omnium lèteris, mouearis incommodis: & memineris quæ præstare debeas, quæ
cauere. Sic viuendo quid consequeris? non, vt ne noceant, sed, ne fallant. Quantum
autem potes, in philosophiam secede. **i**lla te sinu suo proteget: in huius sacrario eris
aut tutus, aut tutior. Non arietant inter se, nisi in codem ambulantes. **Q**uod autem
ipsam philosophiam, non debebis iactare. multis fuit periculi caussa, insolenter trajecta-
& contumaciter. Vitia tibi detrahant, non alij exprobret: **n**on abhorreat à publicis
moribus, nec hoc agat, vt quidquid non facit, damnare videatur. Licet sapere sine pom-
pâ, sine inuidiâ. **C**

EPIST. C III. 1. QVID ISTA CIRCVMSPICIS.] Sunt qui laciniam superioris epistola putent,
eiq[ue] annelendam. Non idem ego.

2. RARI SVNT CASVS.] Veteres, Pares sunt
casus: Pincianus editum illud restituit, puto verè.

3. AB HOMINE HOMINI.] Nota in Plauto
parva: Homo homini lupus. Et absides illud
Anacharsidis Scylha, qui interrogatus, τις τὸν το-
λέμου ἀπάρωτε; Autοὶ γην, έαντοῖς: Quid ho-
minibus maximè infestum esset? Ipsi, inquit,
sibiūpis.

4. HOMINVM EFFIGIES, ANIMOS FERA-
RVM.] Prorsus idem Lycurgus, poëta veterus:
Φεύ, τοῦς ανηρόν ἐστιν αὐτῷ πάντα φύσις
Τὸ σύγχολον. οὐ γάρ αὐτὸν ἐδέθη νόμος.
Οὐδὲ τὸν ἄλλον διαφέρειν θηρίον
Αὐτὸν τοι; οὐδὲ μηδὲ, οὐλάσσηκατι.
Πλάγιον ἐστὶ τὸ λλατα, τῷο δὲ πρὸν θηρίον:
Heu quam mala, atque depravata prorsus est,
Natura nostra! neque aliter lege erat opus.

Putásne tu interesse inter hominem, & feram?
Nec paullulum; nisi in figurā corporis.

Curuantur aliae, inambulat recta hæc fera.
Sed & Epictetus distinet, quosdam hominum lu-
pis similes esse, infidos, insidiatores, noxios; alios
leonibus, agrestes, ferocios, immanes; plerosque
vulpeculis, detractores & fraudulentos. **Vide** I.
Differ. cap. III.

5. PRIMVS INCVRVS, QVOS.] Legerim,
primis. Qui primi sedant obuios, nec fugi locum re-
linquent, nocent.

6.ILLA TE SINV SVO.] Libri prisici, visu suo,
vel, nisu: atque illud est ab Erasmo, tamen probum.
nisi quis vellet, vi suâ. **D**

7. QVOD AVTEM IPSAM.] Sic antiqua lectio,
vel Quid. Fortè: Quod attinet ipsam.

8. NON ABHORREAT A PVBLICIS MOR.]
Tale Ciceronia inter fragmenta, ad Marcum filium:
Philosophiz quidem præcepta noscenda, viuen-
dum autem civiliter.

EPIST.